

Els vallesans y el Congrés de Manresa

Al objecte de que 'ls nostres associats tinguin coneixement complet de la part activa que varen pendre en el Congrés de Manresa alguns socis de la nostra Càmera, publiquem á continuació els treballs que varen presentar y las defenses que 'n varen fer.

Adició al tema «Agremiació agrícola», per D. Salvador Dachs.

Essent saludat per molts aplausos, el senyor Dachs va dir lo que segueix:

«Al tractar de la Agremiació de la classe agrícola, se 'ns acudeixen un seàs número de disposicions que traduhidas en lleys resoldrían molts dels problemas que avuy dia tenen al agricultor poch menos que confinat á la miseria.

Per desgracia nostra, en general es rebuda ab tal prevenció y hostilitat per part dels diputats y senadors polítichs qualsevol projecte de ley que tendeixi á donar á qualsevol classe de contribuyent medis per defensarse del estat deplorable en qu' es troba, que no sembla sino que la forsa de aquells consisteixi en la miseria de aquestos y que per poderlos dominar millor els han de mantenir en la ruina, tement que del contrari, tenint massa forsa, se 'ls revelessin contra y els enderroquessin. Aixís veyém, ab pena, com sense més rahó que la del porque sí, fan oposició á projectes com el de Sindicats Agrícolos y altres que sols tenían per objecte que 'l agricultor se pogués constituir en una entitat, ab atribucions pera defensarse y proporcionar-se els medis de subsistencia y millora.

Tal comportament per part dels nostres polítichs no 'ns ha de fer defallir, no hem de abandonar per aquest motiu la nostra campanya de protecció de la classe pagesa; dia vindrá en que tal volta reconeguim son error y deixin aquest camí que no sols ha portat la ruina al Estat, sí que també va sembrant la miseria per tot arreu, y fassin ó deixin fer quelcom en benefici de la Agricultura qu' es el fonament de la riquesa nacional.

Un també dels principals inconvenients en que topa la agremiació agrícola, es la indiferencia de la classe pagesa, tant per la desconfianza qu' en dita classe impera, com per la pór dels compromisos.

Per véncer aquesta indiferencia no hi ha més que dos camíns: la instrucció y la conveniencia. La instrucció fora la millor porque portaria al agricultor al convenciment moral de la necessitat de la agre-